

D 21/2009
2010

ROMANIA
CURTEA DE APEL ORADEA
-Sectia Comercială, de Contencios
Administrativ și Fiscal-
DOSAR NR. CA/2008 - R

DECIZIA NR. 313/CA/2010 – R

Ședința publică din

- PREȘEDINTE:**
- judecător
 - judecător
 - judecător
 - grefier

Pe rol fiind soluționarea recursurilor în contencios administrativ formulate de recurenții pârâți **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR- ORADEA**, Str. D. Cantemir nr.2 - 4 și **DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ ÎN NUME PROPRIU ȘI ÎN REPREZENTAREA DIRECȚIEI JUDEȚENE PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BIHOR** cu sediul în Oradea, șoseaua Boșului nr.43 /A în contradictoriu cu intimata reclamantă **SC** cu sediul în Oradea , șos.

nr. județul Bihor împotriva sentinței nr. din .2009 pronunțată de Tribunalul Bihor, în dosar nr. având ca obiect *contestație act administrativ fiscal*.

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi, se prezintă pentru recurenta pârâtă DRAOV Cluj în nume propriu și în reprezentarea DRAOV Bihor consilier juridic în baza delegației depuse la dosar și pentru intimata reclamantă SC SA Sucursala Oradea avocat în baza împuternicirii avocațiale din 13.04.2010 emisă de Baroul Bihor – cabinet individual, lipsă fiind recurenta pârâtă DGFP Bihor.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței, că recursurile sunt scutite de plata taxelor judiciare de timbru precum și faptul că intimata reclamantă a depus la dosar întâmpinare în dublu exemplar, comunicată cu reprezentanta recurenteii pârâte prezente înainte de începerea ședinței de judecată de azi, cauza este la primul termen de judecată în recurs, după care:

Reprezentanții părților prezente, declară că nu au alte cereri sau probe de administrat.

Nefiind alte cereri, excepții sau probleme prealabile, instanța consideră cauza lămurită și acordă cuvântul asupra recursului.

Reprezentanta recurenteii pârâte, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea sentinței instanței de fond cu consecința respingerii

acțiunii formulate de reclamantă, pentru motivele scrise în recursul declarat și cele expuse prin întâmpinarea depusă la fond precum și admiterea celui de al doilea recurs, fără cheltuieli de judecată. Arată că, reclamanta are calitate de principal obligat fiind persoană juridică autorizată de autoritatea vamală, având obligația respectării termenului și depunerii tuturor diligențelor pentru încheierea procedurii de tranzit vamal. Faptul că bunurile tranzitate au dispărut iar autorii sustragerii sunt necunoscuți nu influențează prezenta cauză, datorită vamală luând naștere prin sustragere, fiind îndeplinite toate condițiile privind achitarea datoriei vamale. Mai arată că deciziile inițiale au fost doar desființate și nu anulate urmând a fi reluate toate verificările și întocmirea unor noi decizii pentru regularizarea situației.

Reprezentantul intimatului recurent, solicită respingerea ambelor recursuri pentru motivele scrise prin întâmpinare ca fiind nefondate, arătând că instanța de fond a reținut în mod corect că organul vamal a emis noile decizii pentru regularizarea situației cu ignorarea faptului că starea de fapt era neschimbată în ser. I că cercetările penale sunt în curs de soluționare, autorii faptului fiind neidentificați. Neexistând elemente noi stabilite de art.100 al.3 din codul vamal nu se puteau emite noile decizii de obligare la plata datoriei vamale, trebuind să aștepte rezultatul final al cercetărilor penale, ceea ce nu s-a făcut deci nu se putea emite a doua decizie. Referitor la prevederile din art.225 alin.3 din codul vamal, arată că acesta prevede mai multe situații de angajarea răspunderii, printre care în cazul sustragerii, atragerea răspunderii persoanei participante la sustragere, prevederi care trebuie aplicate în ordinea prevăzută de textul legal invocat, ordine nerespectată de organul vamal. Organul vamal în prima decizie emise a stabilit ca răspunzătoare persoana care a participat la sustragere iar în cea de-a doua decizie, răspunde după caz, persoana care trebuie să execute operațiunea vamală – care este de fapt transportatorul de la care s-au sustras bunurile. Arată că ordonanța de aplicare a codului vamal prevede răspunderi subiective care au la bază ideea de culpă, ori reclamanta intimată nu poate răzunde din acest punct de vedere. Cu totul în subsidiar, numai în ultimă instanță, dacă se trece peste argumentele invocate, invocă excepția de nelegalitate. Solicită obligarea recurentelor la plata cheltuielilor de judecată în dovedirea cărora depune în copie xerox factura nr. .2010.

Instanța rămâne în pronunțare.

CURTEA DE APEL DELIBERÂND:

Constată că, prin sentința nr. din pronunțată de Tribunalul Bihor, a fost admisă cererea precizată formulată de reclamanta SC SA - cu sediul în Oradea, nr. jud. în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir nr.2-4, jud. Bihor, și D.R.A.O.V. CLUJ - D.J.A.O.V. BIHOR, cu sediul în Oradea, str. Armatei Române nr.4, jud.Bihor, și în consecință:
S – a dispus anularea Deciziei nr. emisă de pârâta DGFP Bihor

și a Deciziilor nr. [redacted] și [redacted] /2008, precum și a procesului verbal de control nr. [redacted] emise de pârâta D.R.A.O.V. CLUJ - D.J.A.O.V. BIHOR, cu consecința menținerii Deciziei nr. [redacted] /2007.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarele:

La emiterea Deciziei nr. [redacted] /2007, dată de pârâta DGFP Bihor în soluționarea contestației formulată de reclamantă împotriva deciziilor de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted] și [redacted] /2007, autoritatea emitentă a avut în vedere faptul că reclamanta, în calitate de comisionar vamal al SC [redacted] SRL, nu a prezentat la biroul vamal de destinație [redacted] cantitatea de cartușe de țigări aflate în regim de tranzit vamal, întrucât acestea fuseseră sustrase în timpul transportului, de autori necunoscuți.

S-a constatat că organele de control ale autorității vamale au stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de [redacted] lei reprezentând obligații vamale, fără a avea în vedere că sustragerea bunurilor face obiectul un dosar penal nr. [redacted], respectiv nr. [redacted] al Parchetului de pe lângă Judecătoria [redacted].

Pârâta DGFP Bihor a apreciat că furtul sau dispariția mărfurilor pe timpul transportului este una dintre situațiile ce determină nașterea datoriei vamale pentru mărfurile lipsă și **poate influența stabilirea persoanei ce devine debitor și are obligația de a plăti drepturile de import aferente cantității de țigări sustrase din mijlocul de transport.**

A concluzionat că organele de soluționare a contestației nu se pot pronunța asupra cauzei de față mai înainte de a se pronunța într-un fel sau altul organele vamale privind sustragerea pe timpul transportului în funcție de toate documentele de la dosar.

Pe baza celor reținute, s-a dispus desființarea Deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted] și [redacted] /2007 pentru taxele vamale în sumă de [redacted] lei, TV[^] - [redacted] lei, comision vamal - [redacted] lei, accize în sumă de [redacted] lei, penalități - [redacted] lei, stabilite în sarcina reclamantei.

În conformitate cu disp. art.216 al.3 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, „*prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare*”.

De asemenea, în conformitate cu disp.art.12.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003 privind C.pr.fiscală, aprobate prin Ordinul nr.519/2005 al Președintelui Agenției de Administrare Fiscală, „decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”.

Ori, pârâta DRAOV Cluj - DJAOV Bihor a emis Deciziile pentru regularizarea situației nr. [redacted] și [redacted] /2008 după un interval de 1 an de la data la care fuseseră desființate actele anterioare, cu ignorarea faptului că la

data întocmirii noilor decizii de regularizare a situației, starea de fapt era neschimbată, în sensul că cercetările penale sunt în curs de soluționare și la această dată, dovadă fiind răspunsul comunicat instanței de Parchetul de pe lângă Judecătoria [redacted] la data de [redacted] 2009 (fila 111).

Potrivit disp. art.100 al.3 din Legea nr.86/2006 (Codul vamal), „când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezulta ca dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamala ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.

Ori, în speță nu poate fi vorba de „noi elemente”, starea de fapt fiind identică cu cea de la data emiterii deciziilor precedente, desființate de către DGFP Bihor.

Nu în ultimul rând, apare cel puțin forțată extinderea răspunderii reclamantei pentru neprezentarea mărfurilor aflate sub regimul vamal, la biroul vamal de destinație, neprezentare care se datorează unei acțiuni infracționale ai cărei autori sunt, în prezent, necunoscuți.

Astfel, în conformitate cu disp.art.225 al.1 din L.86/2006, „datoria vamala la import ia naștere și prin sustragerea de sub supraveghere vamala a mărfurilor supuse drepturilor de import”.

Din considerentele Deciziei nr. [redacted] a DGFP Bihor rezultă că autoritatea penală a apreciat că reclamanta se încadrează în situația de la alin.3 lit.d al acestui articol.

Însă, această interpretare nu este judicioasă, reclamanta neavând nici obligația depozitării și nici a utilizării regimului vamal, aceste obligații revenind căraușului (transportatorului).

Față de cele reținute, constatând că Deciziile nr. [redacted] și [redacted] 2008 emise de pârâta DRAOV Cluj – DJAOV Bihor și menținute prin Decizia nr. [redacted] a pârâtei DGFP Bihor au fost emise cu nerespectarea dispozițiilor legale, instanța, în temeiul art.1, 8, 18 din Legea nr.554/2004 și art.218 al.2 din OC 92/2003, a dispus admiterea cererii reclamantei și anularea actelor administrative enumerate.

Împotriva acestei sentințe, în termen și scutit de plata taxei judiciare de timbru, a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, solicitând modificarea acesteia în tot, în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantă.

În dezvoltarea motivelor de recurs, s-a învederat că, sentința atacată este nelegală și netemeinică, întrucât, în mod greșit s-a reținut că, deciziile nr. [redacted] și [redacted], emise de pârâta D.R.A.O.V. – Cluj, încalcă dispozițiile art.100 alin.(3) din Legea nr.86/2006, privind Codul vamal.

Astfel, recurenta susține că, deciziile contestate au fost emise ca urmare a adreselor, având ca scop informarea asupra stării de fapt, ulterioară și, pe baza răspunsurilor primite de la Parchetul de pe lângă Judecătoria [redacted], și de la IGPR – Secția de Poliție Autostrăzi, înregistrate la D.R.A.O.V. – Bihor sub nr. [redacted] 2007, [redacted] 2007 și [redacted] 2008, prin care se arată că, autorii sustragerii mărfurilor au rămas neidentificați, această stare de fapt,

reprezentând elementul nou, coroborat cu dispozițiile art.115, 238 și 100 din Legea nr.86/2006.

În speță, reclamanta, în calitate de titular al regimului de tranzit vamal a prezentat la biroul vamal mărfurile fără sigiliu și cu lipsă, în valoare de 20.462 lei, fapt ce a determinat, conform prevederilor legale aplicabile, nașterea obligației de plată a datoriei vamale în sarcina reclamantei.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art.203 și 204 din Regulamentul nr.2913/1992 CEE, datoria vamală la import, ia naștere în momentul sustragerii mărfurilor de sub supravegherea vamală, respectiv prin neexecutarea uneia din obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate.

În drept au fost invocate dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

Împotriva aceleași sentințe, în termen a declarat recurs și pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj, solicitând modificarea în tot acesteia, în sensul respingerii acțiunii, fără cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului, s-a arătat că, în speță, calitatea de principal obligat o are reclamanta intimată SC " " SA.

Recurenta susține că, potrivit art.38 din OUG nr.150/2005 „Regimul de tranzit comun se încheie și obligațiile principalului obligat sunt îndeplinite atunci când mărfurile plasate sub regim și documentele cerute sunt prezentate la biroul de destinație, conform dispozițiilor regimului”.

Întrucât, în speță, operațiunea de tranzit comun nu a fost încheiată în termenul și condițiile acordate de către biroul vamal de plecare – Biroul Vamal Oradea, în temeiul dispozițiilor art.111 din Legea nr.86/2006 și art.382 din HG nr.707/2006 s-a procedat la încheierea acestuia.

Se mai arată că, potrivit art.578 alin.(1) lit.”i” din HG nr.707/2006, în exercitarea activității comisionarului vamal are următoarele obligații... să plătească la birourile vamale cuantumul drepturilor cuvenite bugetului de stat, precum și să plătească în normele legale, în cazul în care această plată nu s-a efectuat direct de către titularul operațiunii”, iar de la data nașterii datoriei vamale se percep majorări de întârziere, potrivit normelor legale în vigoare.

Că, în conformitate cu dispozițiile legale incidente în speță, s-a reținut în sarcina intimatei un debit în sumă de lei, reprezentând taxe vamale, TVA, comision vamal, accize și majorări de întârziere, iar cererea acesteia de restituire a sumei de mai sus este neîntemeiată, datorită faptului că, prin decizia nr. /2007 a DGFP Bihor, deciziile pentru regularizarea situației nr. și din au fost doar desființate și nicidecum anulate, urmând a fi reluate verificările și întocmirea unor noi decizii pentru regularizarea situației.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimata a solicitat respingerea ambelor recursuri, cu cheltuieli de judecată.

Verificând hotărârea atacată, prin prisma motivelor de recurs, cât și din oficiu, conform prevederilor art.304/1 Cod procedură civilă, Curtea de Apel Oradea a reținut următoarele:

Intimata reclamantă, în calitate de comisionar vamal a îndeplinit, în numele societății SC" , declararea tranzitului , având ca obiect transferul de băuturi și țigări, conform declarațiilor vamale nr.4 și 5 din 15 ianuarie 2007, de la punctul de lucru S la punctul de lucru zona liberă C

Prin deciziile pentru regularizarea situației, privind obligațiile suplimentare, stabilite de controlul vamal, nr. și 2007, organele vamale ale Biroului Vamal Oradea, au stabilit că intimata, în calitate de principal obligat datorează taxele vamale în sumă de lei, TVA în sumă de lei, comision vamal în sumă de lei și accize în sumă de lei, pentru operațiunile de tranzit vamal neîncheiate, datorită faptului că mărfurile înscrise în declarațiile de tranzit vamal au ajuns la destinație cu cantitatea de cartușe de țigări lipsă. Totodată, pentru neplată la termen a drepturilor de import au fost calculate dobânzi în sumă totală de lei, pentru perioada 15.01.2007 – 31.03.2007.

și Împotriva celor două decizii de regularizare, intimata SC" SA a formulat contestație, iar prin decizia nr. 2007, DGFP Bihor a dispus desființarea deciziilor pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. și din 15 ianuarie 2007, pentru capătul de cerere privind datoria vamală în sumă totală de lei, reprezentând taxe vamale, TVA, comision, accize și dobânzi aferente, urmând ca autoritatea vamală să procedeze în conformitate cu prevederile legale aplicabile în materie și considerentele precizate în decizie.

Din cuprinsul aceleiași decizii reiese că, organele de soluționare a contestației au apreciat că, nu se pot pronunța asupra cauzei de față, mai înainte de a se pronunța într-un fel sau altul organele vamale cu privire la sustragerea în timpul transportului, în funcție de toate documentele existente la dosar.

Deși nu a intervenit nici un element nou, starea de fapt fiind neschimbată în raport de data la care fuseseră desființate actele anterioare (decizia nr. și nr.), recurenta pârâtă D.R.A.O.V. Cluj – D.J.A.O.V. Bihor, emite la data de 6 mai 2008, noile decizii de regularizare a situației, nr. și 403/2008.

În acest sens, este de relevat că, potrivit adresei comunicate instanței de fond (fila 111) de către Parchetul de pe lângă Judecătoria cercetările penale în dosar nr. , sunt în curs de soluționare, autorii faptei nefiind identificați.

Potrivit art.216 alin.(3) Cod procedură fiscală „prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Pe de altă parte, conform art.100 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul Vamal „când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că, dispozițiile care reglementează regimul vamal, respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.

Este adevărat că, recurenta pârâtă, DRAOV – Cluj – DJAOV Bihor, prin adresele depuse în copie în dosarul instanței de fond, a solicitat relații cu privire la modul de soluționare a cauzei penale privind pe autorii sustragerii mărfurilor din litigiu, însă, potrivit adreselor de la filele 94-95 – fond, atât Inspectoratul General al Poliției Române – Secția de Poliție Autostrăzi, cât și Parchetul de pe lângă Judecătoria _____, au comunicat acesteia că, în cauză se efectuează cercetări pentru identificarea autorilor, urmând ca în momentul soluționării acestuia să-i fie comunicată soluția.

Din cele relevate mai sus, reiese fără nici un echivoc că, de la data soluționării contestației, prin decizia nr. _____ din _____, nu au intervenit „noi elemente” în sensul prevăzut de art.100 alin.(3) din legea nr.86/2006, starea de fapt fiind identică celei de la data emiterii deciziilor nr. _____ și _____ (desființate de către recurenta DGFP – Bihor), considerente pentru care, Curtea de Apel Oradea urmează ca în baza art.312 alin.(1) Cod procedură civilă, să respingă ca nefondate ambele recursuri declarate în cauză.

Criticile invocate de recurente, care vizează aspecte de fond ale cauzei nu au făcut obiectul analizării instanței de recurs, având în vedere considerentele arătate mai sus, pentru care s-au apreciat ca nefondate recursurile de față.

Culpa procesuală, fiind de partea recurentelor, acestea vor fi obligate conform prevederilor art.274 Cod procedură civilă, la plata cheltuielilor de judecată, în quantum de _____ lei, în favoarea intimății, reprezentând onorariu avocațial în recurs, justificat cu factura depusă la dosar.

RESPINGE ca nefondate recursurile declarate de recurenta

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR- ORADEA
și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE
CLUJ ÎN NUME PROPRIU ȘI ÎN REPREZENTAREA DIRECȚIEI
JUDEȚENE PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE BIHOR
împotriva sentinței nr. _____ din _____
2009 pronunțată de Tribunalul

Bihor, pe care o menține în totul.

Obligă părțile recurente să plătească părții intimat sumă de 1.500 lei
cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă .

Pronunțată în ședință publică azi

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, GREFIER.